

jour). Т. 288. Догдѣ ся обучать и заякватъ въ воинство-то. Л. Д. 1871 р. 212. Измине ли хартиена-та масса тази частъ на машината, тогава са вижда вече единъ бѣлъ пластъ; танки-тѣ жички сж наосновани вече пзвѣтрѣ, но още не сж заякнали помежду си, нужно е още да са притисне и да са изсуши. Л. Д. 1875 р. 117.

Заякъ с. м. заяцъ: Една гаска и единъ заякъ струватъ... Л. Д. 1875 р. 103. Еребица крефко месо, Отъ заяка мека кожа. М. 407. Баба менѣ колаче, я колаче жрту; жртъ менѣ заякъ, я заякъ Турчину. М. 663. (ср. заекъ).

Заямъ и. св. начну ѣсть: Когато да заядотъ, найстара-та захваща да благославя съ тѣя думы. — Ч. 113. Вълкъ-тѣ затекълъ едно куче и щѣлъ да го заде. Сб. 77.

Заячъ и. св. укрѣплю, усилю. **Заячавамъ** и. дл. укрѣплю, усиливаю: Съ маханіе ржѣ-тѣ и позѣ-тѣ дѣте-то си ги усилива, заяква и задобива у своѣхъ власть. Л. Д. 1869 р. 100. Една подмладена и заячена държава. Л. Д. 1872 р. 184. Колието заячихъ отвѣтрѣ полу-круга съ други полегаты подпорки, дългы два лакти. Р. С. 31. **Заячъ** ся укрѣпильсь, усилюсь: Ако бы да ся пооградѣ и да ся заячѣ още повече, може да ми дивацитѣ не съзрѣтъ. Р. С. 95.

Заяшки пр. заячий: Пергаментъ заяшки кожи. Л. Д. 1875 р. 112. Кочя или заяшка кожа. Л. Д. 1876 р. 76. Другы сж заяшки очи, а други сж бухалскы. Ч. 154. (ср. заешки).

Зб см. сб.

Званикъ с. м. званный гость: Ту пролѣтъ сына че женимъ, Гѣлѣбе да ми гукай, Званици да ми веселя, Пауне перя да редатъ, Званицимъ сѣнка да чиня. Ч. 341.

Званиченъ **Звънѣченъ** пр. официальный. **Званично** нар. официально: Това си прошеніе отправихъ званично къмъ мене, като управитель на мѣсто-то. Р. С. 140. Въ Александрово врѣмя вѣкъ званично почва имя Славяни. Гл. 203. При всичко туй онѣзи Архiereи, преди да се разпусне събранието на Синода, извѣстихъ му звѣнично чрезъ Високата Порта, че тѣ ще се представятъ да дадѣтъ отговоръ. Пс. 9—10 р. 18.

Звѣзда с. м. звѣзда. **Звѣздица** **Звѣздичка** ум. Сѣдни, калино, сред моми Какво-то мѣсецъ сред звѣзди. Д. 69. 47—48. Слѣнце на земи паднало И по слѣнце-то месеца И по месеца звездите. М. 62. Като гореха, (яганци) блееха, Небо ся на две делеше, Ясни си дзвезди падаха. М. 94. Остри сабѣи како секаѣници, А тифедзи како дробни дзвезди. М. 96. А узе жѣлта баклица, Та покани ясно слѣнце, Ясно слѣнце млада кума, Ъсенъ мѣсецъ старосватка, Ситни дзвезди